

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Vita, Epistola Et Decreta Marci Papae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO CHRISTI 335. teris suis orthodoxas eorum virorum opiniones scripto comprehensas subiunxerit, quas omnes agnouimus sanas & ecclesiasticas esse. Quapropter iure admonuit, ut viri isti recipierentur, & coadunirentur cum ecclesia Dei, ut vos ex epistolæ eius exemplaribus cognoscetis, quæ nos ad pietatem vestram misimus. Credimusque vobis ipsis, veluti propria membra vestri corporis recuperantibus, magnum ex ea re gaudium latitudinem obo rituram, dum ipsis viscera vestra, fratres scilicet & patres agnoscitis & recipitis, non solum presbyteris Arianis, sed vniuerso populo cum omni multitudine vobis restituto, quæ ob causam istorum virorum longo iampridem tempore a vobis dissidebat: decetque vos, cognitis quæ hic acta sunt, quodque viri isti nobiscum communicauerunt, & a tanta sacra Synodo recepti sunt, quam promptissime eos, ut membra ecclesiæ coeant, & in pace sint, consalutare; maxime, quod promulgata & publice edita eorum fides indubitatam & apud omnes approbatam apostolicam traditionem & doctrinam complectatur.

VITA,

ANNO CHRISTI 336. EPISTOLA ET DECRETA
MARCI PAPÆ.

* Facun- **M**ARCUS natione Romanus, ex patre Prisco, ^b sedit annos duos, menses octo, dies viginti unum. Fuit autem temporibus Constantini Augsti, & Nepotiani ac ^c Secundi consulū, ^d ex die Kalendarum Februariarum, ^d usque in diem Kalendarum Octobris. ^e Hic constituit, ut episcopus Ostiensis, qui consecrat episcopum Vrbis, tunc ^f pallio vteretur, & ab eodem episcopo urbis Romæ consecraretur. Et constitutum de omni ecclesiastico ordine fecit. Hic fecit duas basilicas, unam via Ardeatina, ubi requiescit; & aliam in urbe Roma, iuxta Palatinas. Ex huius suggestione obtulit Constantinus Augustus basilicæ, quam ^g constituit via Ardeatina, fundum rosarum, cum omni agro campestri, præstantem

* come-
terium
confi-
tuit Concil. Tom. 2.

Zzz

solidos quadraginta. In basilica in vrbe Roma obtulit hæc : patenam argenteam , pensantem libras triginta , amas argenteas duas , pensantes singulas libras viginti : scyphum argenteum vnum , pensantem libras decem : calices ministeriales argenteos tres , pensantes singulos libras duas. Coronam argenteam pensantem libras decem : Fundum Antonianum via Clodia , præstantem solidos triginta. Fundum * Baccanas via Appia , præstantem solidos quadraginta & * tremisses duos. Fundum * Morrea via Ardeatina , præstantem solidos quinqua - * Orrea gintaquinque & * tremissem. ^{* Vacca-} Hic fecit ordinationes duas ^{* tremi-} in vrbe Roma per mensem Decembrem , presbyteros ^{* fucun-} vigintiquinque , diaconos sex , episcopos per diuersa lo- ^{do No-}
ca viginti septem. Qui etiam sepultus est in cœmete- ^{das}
rio Balbinæ , via Ardeatina , quod ipse constituens fe- ^{* tremi-}
cit , * pridie Nonas Octobris. Et cessauit episcopatus dies ^{* num} ^{* tremi-}
viginti. ^{rum v-}

N O T A E.

Quo tem-
pore Mar-
cus sedem
accepit?

Athanafius
relegatus in
Galliam a
Maximino
Treueris
honeste re-
ceptus fuit.

Arius resti-
tutus Ale-
xandrinæ
vrbis.

^a *Marcus.*] Anno Christi 336. qui est Constantini trigesimus primus, post interregnum quindecim dierum , in locum Siluestri pontificis pie sancteque defuncti , Marcus natione Romanus subrogatus fuit. Huius pontificatu ingenti Eusebianorum motu concussa est ecclesia. Athanafius quasi minatus fuisse impeditur , ne quid frumenti Alexandria Constantinopolim deueheretur , noua calumnia exagita-
tus , ac de novo crimen laesæ maiestatis per falsos ac subornatos Eu-
sebianæ factionis testes conuictus , ab imperatore inaudita causa mag-
no omnium catholicorum luctu ac moerore in Galliam relegabatur:
quem Maximinus episcopus , non vt profugum vel exulem , sed vt
confessorem de impietate triumphantem Treueris exceptit , eumque
vt egregium fidei athletam magno in honore habuit. Vnde , quod
aiunt , ipsum in puto latitatem symbolum conscripsisse , fabulosum
esse constat. Post relegatum Athanasiū , Ariani de Ario Alexan-
drinæ vrbi restituendo supplicantes , eius restitutionem impetrarunt
quidem ; verum ille quantumvis libris Eusebianorum & imperatoris
communitus fuisse , ab Alexandrinis ciuibus , eo quod a catholica
fide alienus esset , vrbis ipsius aditu prohibitus Constantinopolim redi-
it : ibique in Conuentu malignantium , occasione Marcelli Ancyra-
ni , vt infra dicemus , congregato , sese imperatori sistens , de fide in-
terrogatus , verbo & scripto fidem catholicam , per summam simu-
lationem iuratus profitetur. Alexander Constantinopolitanus epi-
scopus dum cum contra mandatum imperatoris in ecclesiæ commu-
nionem recipere nollet , violenterque ingerendum metueret , ipse

vna cum plebe ieiunii & orationum studio insitens a Christo impetratis Arianae vindice impetravit, quod dum ARIUS MAGNO fastu Eusebianorum ad ecclesiam deducebatur, exonerandi alium necessitate ad locum secretiorem declinare compulsa, vna cum excrementis viscera diuino miraculo effundens, misere interierit. Ad hunc modum Arianae haeresi diuinatus condemnata, plurimi ex iis, qui ante decepti erant, conuersi sunt: ingens timor & examinatio Eusebianae factioni incussa est, fama rei per vniuersum fere orbem diuagata. Imperator tanto prodigo commotus, Arianos & Eusebianos, quos haec tenus Nicenae fidei acerrimos defensores, & disciplina ecclesiasticae fidelissimos custodes, ipsorum dolis, fraudibus, ac simulata pietate male persuasus existimauit, plane detestatus est: & Athanasium, quem calumniis Arianorum circumuentum temere in exilium relegauerat, ipse, prout constituerat, ab exilio retrocessit, si non morte praeventus fuisset. Hæc ex Athanasio, Rufino, Socrate & Sozomeno, Baronius anno 336. num. 2. 3. 4. & multis sequentibus.

Constan-
tinus Atha-
nasium ab
exilio re-
uocare de-
cernit.

^b *Sedit annos duos, menses octo, dies viginti unum.] Mensibus nouem minus diebus sedisse patet ex Baronio appendice tomii 10. Hoc est quod Hieronymus in chronicis disertis verbis ait, ipsum octo mensibus tantum sedisse. Et Sozom. lib. 2. cap. 19. ipsum ad exiguum tempus sedem tenuisse. Imo ipsius auctoris libri pontificalis testimonio constat, Iulium Feliciano & Maximo consulibus, anno nimirum Christi 337. sedere coepisse, quomodo igitur Marcus pontificatus suum Nepotiano & Facundo consulibus anno Christi 336. auspiciatus, ultra biennium sedisse potuit: Marianus Scotus, Onuphrius aliquique plures ex recentioribus hanc nostram sententiam recte sentati, auctorem libri pontificalis deseruerunt. Baronius anno prædicto num. 61.*

Quamdua
Marcus fe-
derit.

^c *Ex die Kalendarum Februarii.] Si pridie Kalendas Ianuarias anni Christi 335. Silvester Romanus pontifex sancte in Domino obdormivit, & inde usque ad initium pontificatus Marci cessauit episcopatus diebus quindecim, ut assertis in vita Silvestri, quomodo eiusdem Marci initium ad Kalendas Februarias differtur?*

Libri pon-
tificalis
error.

^d *Visque in diem Kalendarum Octobris.] Septima die mensis Octobris, qua anniversaria eius natalis memoria ex antiquiore usu in ecclesia agitur, diem suum obiisse, probabilius est. Baronius prædicto loco.*

^e *Hic constituit ut episcopus Ostiensis.] Consuetudo illa, qua Ostiensis episcopus Romanum episcopum consecrare solet, hoc tempore episcopus antiquior esse videtur: nam Dionysius papa a Maximiano Ostensi episcopo consecratus fuisse legitur. Sanctus Augustinus in breuiculo collat. dici 3. cap. 16. agens aduersus Donatistas, huius ritus tamquam vetustissimi meminit. Baronius.*

^f *Pallio veteretur.] Pallium aliter Canone 12. Gangrenensis Concilii, aliter hic accipitur. Ibi enim sumitur pro ueste qua uteretur illi, qui vitam austriorem monasticam professi, carni & mundo renuntiauerant, ut patet ex notis ibidem conscriptis: hic vero su-*

Concil. Tom. 2.

Zzzij

mitur pro indumento & insigni summi pontificis Romani, quo summus honor & plena eius potestas significatur: quodque ab eodem metropolitanis episcopis aliquando ob causas arduas & rationabiles impartiri solitum fuit. Hoc alias appellatur Phrygium, fortasse ideo, quod Phrygiorum opere crucibus contexi soleret. Baron. anno 336. num. 63. Phrygium Cyrillo Alexandrino, cum vices pontificis in Concilio Ephefino sustineret, a Cælestino pontifice Romano collatum fuisse, ipsumque illud in Concilio Ephesino & in sacris solenniis more Romani pontificis usurpare scribunt Theodorus Balsamon in Nomo canonem: Photius tit. 8. c. 1. Baron. anno 430. num. 26. Quod asserit Hieronymus Rubeus, Ioanni eiusque successoribus Rauennatis ecclesia archiepiscopis, priuilegio Valentiniiani imperatoris usum pallii concessum fuisse, iporum archiepiscoporum confessione, apud Greg. lib. 2. epist. 54. extante, diluitur, qua usum pallii non imperatori, sed Romano pontifici acceptum referunt. Edictum quod Hieronymus prætexit commentitum esse, & a schismaticis confitum ostendit Baronius anno 432. num. 92. 93. 94. & 95.

Pallium a
Romano
pontifice
archiepi-
scopis qui-
busdam
concessum.

Vsus pallii
quando il-
lucitus,

Tempore ieiunii usus pallii prohibitus fuisse videtur ex epist. 54. lib. 2. Gregorii papæ, qua aduersus Ioannem Rauennatem iure expostulat, quod tempore ieiunii per plateas & vias pallium gestaret, Baronius anno 451. num. 63. Adde pallii nomine omne operimentum in rebus sacris significatum fuisse, ut lib. 2. epigr. 3. declarat Venantius Fortunatus, ubi vela oblata sanctæ cruci pallia nominat. Vide Baronium anno 336. num. 64.

¶ Hic fecit ordinationes duas per mensam Decembrem.] Hæc qua fide auctoris scripta sint, patet ex præcedentibus.

EPISTOLA SANCTI ATHANASII ET AEGYPTIORVM EPISCOPORVM AD MARCVM PAPAM.

De numero Canonum Nicænorum pro exemplaribus
Nicæni Concilii, quia Ariani eorum
exemplaria incenderant.

*Domino sancto & apostolici culminis venerando Marco sanctæ
Romanæ & apostolicæ sedis atque universalis ecclesiæ papæ,
Athanasius & uniuersi Aegyptiorum episcopi.*

Ad vos peruenisse non dubitamus, quanta & qualia ab hæreticis, & maxime ab Ariani quotidie patimur: quoniam instantum ab eis persequimur, ut etiam viuere iam nos tædeat. Nam instanti tempore subito & insperate in nos irruentes, nosque iuxta præceptum Domini qui

ait: *Si vos persecuti fuerint in una ciuitate, fugite in aliam,* *Math. 10.*
 fugiendo propter cladem populi eos declinantes, nos
 comprehendere non valuerunt, sed omnia depopulati
 sunt. Intantum enim nostra vastauerunt, ut nec libros,
 nec vestimenta ecclesiastica, aliaque ornamenta, nec reli-
 qua utensilia nobis dimitterent. Libros vero nostros us-
 que ad minimum incendentes, nec iota unum relinquētes,
 propter veritatis fidem, etiam Nicenam Synodum, qua
 modo clerus & populus imbuiebatur, & maxime iam im-
 buti erant, in contumeliam nostram & omnium Christiano-
 rum incenderunt. Quapropter precamur, pater beatissime,
 quia non dubitamus apud vos plenaria esse Nicenii
 Concilii exemplaria, ut nobis illa, quæ sanctæ recorda-
 tionis prædecessoris vestri Siluestri fuerunt, sub tuta mit-
 tatis stipulatione. Nam quando prædictæ Synodo cum
 beatæ memoriae Alexandro, digno Deo pontifice nostro,
 id est, Alexandrinæ magnæ ciuitatis episcopo, in diacono-
 natus interfuiimus officio, sub nostræ præsentia testimo-
 nio, per beatos viros Victorem & Vincentium presbyte-
 ros, apostolicæ sedis apocrisiarios, missa sunt prædicto pa-
 pæ Siluestro cum adstipulatione subnexa capitula septua-
 ginta. Sane præsentibus nobis octoginta capitula in me-
 morata tractata sunt Synodo, scilicet quadraginta à Græ-
 cis, Græca edita lingua, & quadraginta à Latinis, similiter
 Latina edita lingua. Sed visum est 318. patribus, sancto
 Spiritu repletis, in prædicto Concilio congregatis, & ma-
 xime iam dicto Alexandro, & apostolicæ sedis apocrisia-
 riis, ut decem capitula adunarentur aliis, atque congruis
 locis insererentur; & ad formam septuaginta discipulo-
 rum, vel potius totius orbis terræ linguarum, septuaginta
 tanti & tam excellentis Concilii fierent capitula, quæ
 omnem Christianorum informarent orbem, & omnes sub
 sacerdotali & Christiano nomine degentes una fides &
 una sacerdotalis atque clericalis regeret norma, nec quis-
 quam a suo dissideret capite. Nunc ergo quia (ut prædi-
 catum est) ab inimicis sanctæ Dei ecclesiae, & maxime ab
 Arianis, a quibus quotidie expugnamur, conterimur, &
 opprimimur, præfata septuaginta Nicenii Concilii capitu-
 la, quæ de præfata Synodo iam facta, iubente domino meo
 Alexandro, decreto omnium episcoporum attuli, quæ

Zzz iii

etiam coram omnibus recitaui , atque transcripsi , sunt igne combusta ; optamus vt a vestra sedis auctoritate , quæ est mater & caput omnium ecclesiarum , ea ad correctionem & recreationem fidelium orthodoxorum percipere per praesentes legatos mereamur , quatenus vestra fulti auctoritate , vestrisque precibus roborati , illæsi a memoratis æmulis sanctæ Dei ecclesiae , & nostris euadere , nobisque commissos eruere valeamus . Vere nouimus apostolatus vestri cor gratia sancti Spiritus intantum esse accensum , vt omnibus oppressis succurratis : quanto magis nobis , qui licet exigui ordinis , tamen vestri sumus , vobisque obedientes cum omnibus nobis commissis & sumus & semper esse volumus . Ideo decet , & oportet vos nobis hæc quæ rogamus , & alia quæ necessaria (iuxta sapientiam , quam vobis præstitit Altissimus) esse cognoveritis , absque tarditate præstare , vt tantæ miseriæ squalores a fidelium mentibus detergantur , & quasi vulnus corpori infixum , audit u tanta miseriæ oberato , salutari curetur antidoto , vt diuino freti iuuamine , vestraque auctoritate atque auxilio roborati , aduersantiū tergiuersationes euadere valeamus , atque inconcussò vultu , non fraude cuiusquam perculsi , afluxere æterno iudici mereamur , & vocem audire inquietem : *Euge serue bone & fidelis , quia super pauca fuiisti fidelis , supra multa te constitua , intra in gaudium Domini tui.* Et subscriptio . Orantem pro nobis sanctum apostolatum vestrum longævis Dominus conseruet temporibus .

Mattb. 25.

RESCRIPTVM MARCI PAPÆ

AD ATHANASIVM

ET OMNES EPISCOPOS ÆGYPTIOS.

De missione capitulorum Nicæni Concilii .

Dominis venerabilibus fratribus Athanasio , & uniuersis Ægyptiorum episcopis , Marcus sanctæ Romanae apostolicæque sedis , & uniuersalis ecclesiæ episcopus .

DO LEO , fratres , & nimium contristor super afflictionem vestra , sed oppido consolor , quod vento agitata non estis arundo , sed recti in fide inter omnes procellarum & turbinum collucentiones incessanter perduratis .

Lectis ergo fraternitatis vestræ literis, vigorem constantiæ vestræ, quem olim noueramus, agnouimus. Congratulantes vobis, quod ad custodiendum Christi gregem, pastoralem curam vigilanter insequimini, ne lupi, qui sub specie ouium subintrarunt, bestialiæ sauitia simplices quoque dilacerent, qui non ad hoc subintrarunt ut aliqua correctione proficiant, sed ut ea quæ sunt sana corrumpant. Quapropter moneo, & hortor dilectionem vestram, ut bonum quod incepistis adminiculante diuina gratia usque in finem perducere satagatis, veritatis voce monente : *Beatus qui perseverauerit usque in finem.* Vn-Matth. 14. de enim beata perseverantia, nisi de virtute patientiae? Nam, iuxta Apostolum, *Omnes qui volunt pie vivere in 2. Timoth. 5.* Christo, persecutionem patientur. Quæ non in eo tantum computanda est, quod contra Christianam pietatem, aut ferro, aut ignibus agitur, aut quibuscumque suppliciis, cum persecutionum sauitiam suppleant, & dissimilitudines morum, & contumaciæ inobedientium, & malignarum tela linguarum, quibus conflicitationibus communia semper membra pulsantur, & nulla piorum portio conflicitatione sit libera, ita ut nec periculis, nec otio careant, nec labore. Nam hæc & omnia incrementa probabilium studiorum, & in eis usque in finem perseverantia, atque bonæ voluntatis incrementa, ad Christi gratiam semper sunt referenda : ut in omnibus quæ agimus Deus omni perfeæte laudetur tempore.

De capitulorum namque veritate & numero Nicæni Concilii, cui vos interfuisse literis vestræ fraternitatis significastis, a nostris, qui vobis cum una interfuerunt, diligenteribus requisitiimus collocationibus: qui ita, ut vestræ testatæ sunt literæ, omnem nobis ordinem exposuerunt, & vestram epistolam per omnia veram esse testificati sunt: non ut nos aliquid sinistrum vestra ex parte arbitremur. Sed nos & vos, illosque absque villa in posterum titubatione unum sentire optaremus, & sancta Romana ecclesia, quæ semper immaculata mansit, & Domino prouidente, & beato Petro apostolo opem ferente, in futuro manebit, sine villa hæreticorum insultatione firma & immobilis omni tempore perfisteret. His itaque peractis, diligenter requirentes in sancto nostræ & apostolicæ sedis scrinio,

sunt
quæ
ctio-
cipe-
fulti
emo-
obis.
osto-
ccen-
s no-
usque
sem-
s hac
iam,
usque
lium
cum,
doto,
e au-
alea-
per-
dire
fui-
i tui.
tum

Æ
Egy-
sedis,

atio-
itata
ella-
ratis.

eadem quæ sanctæ recordationis prædecessori meo Siluestro sunt directa, septuaginta (sicut significasti) capitula illæsa inuenimus. Ipsa enim vobis propter auctoritatem & subscriptionem tantorum patrum, & eius magni Concilii, minime misimus, sed pro eisdem coram apocrisiariis vestris alia similia, eumdem numerum, eademque verba, & ipsam subscriptionem continentia, vobis rescribere, & sub certa stipulatione & confirmatione mittere curauimus. Et quis est, qui fratribus suis talia negare audeat? nam non negligenda nobis hæc per sancti Spiritus gratiam Dominus docuit, sed fideliter exercenda, & fratribus contradenda, & docenda distribuit. Hæc apostolorum viua traditio, hæc est vera caritas, quæ prædicanda est, & præcipue diligenda ac fouenda, atque fiducialiter ab omnibus tenenda. Hæc sancta & apostolica mater omnium ecclesiarum Christi ecclesia, quæ per omnipotentis Dei gratiam a tramite apostolicæ traditionis nunquam errasse probatur, nec hæreticorum nouitatibus deprauanda succubuit, sed ut in exordio normam fidei Christianæ percepit ab auctoribus suis apostolorum Christi principibus, illibata fine tenus manet, secundum ipsius Domini salvatoris diuinam pollicitationem, qui discipulorum suorum principi in suis fatus est euangeliis: *Petre, inquiens, ecce Satan expetiuit, ut cribraret vos, sicut qui cribrat triticum: Ego autem pro te roganus, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos.* Consideret itaque vestra excellens prudentia, quam bonum sit persistere in dispensatione vobis credita, & in fide recta, atque hæreticis & æmulis Christi repugnare, & nunquam a veritatis tramite declinare, quoniam Dominus & salvator omnium, cuius fides est, qui pro nobis mori non dubitauit, & proprio nos suo redemit sanguine, qui fidem beati Petri non defecturam promisit, & confirmare eum fratres suos admonuit. Quod apostolicos pontifices meæ exiguitatis prædecessores confidenter fecisse semper cunctis est cognitum, quorum & pusillitas mea, licet impar sit, & infirma, pro suscepto tamen diuina dignatione ministerio pedis equa cupid existere. Væ enim erit nobis, qui huius ministerii onus suscepimus, si veritatem Domini Iesu Christi, quam apostoli prædicauerunt, prædicare neglexerim

Lnc. 22.

lexerimus. Væ etiam erit nobis, si silentio veritatē opprērimus, qui erogare nummulariis iubemur, id est, Christianos populos imbuere & docere. Quid in ipsius Christi futuro dicturi sumus examine, si sermonis eius veritatem confundimur prædicare? Quid erit de nobis, cum de commissis nobis animabus, & de officio suscepto, rationem iustus iudex Christus Deus noster districtam exegerit? Ideo, fratres, hortor dilectionem vestram, obtestor & moneo, ut qua debetis & potestis sollicitudine vigiletis ad inquistigandos hæreticos, & inimicos sanctæ Dei ecclesiæ, & a sanis mentibus, ne pestis hæc latius diuulgetur, seueritate qua potestis pro viribus extirpetis. Quoniam ut habebit a Deo dignæ remunerationis præmium, qui diligentius quod ad salutem commissæ sibi plebis proficiat fuerit executus, ita ante tribunal Domini de reatu negligentia se non poterit excusare, quicumque plebem suam contra sacrilegæ persuasionis auctores noluerit custodire. Data octauo Kalendas Nouembbris, Nepotiano & Secundo viris clarissimis consulibus.

NOTA.

* *Rescriptum.*] Epistola Marci ad sanctum Athanasium episcopum Alexandrinum, & ad ceteros Ægypti episcopos, Nepotiano & Fano cundo consulibus, x. Kalendas Nouembbris scripta legitur, cuius argumentum ex epistola Athanasi aliorumque eiusdem prouincia episcoporum ad eundem Marcum intelligitur hoc fuisse: nempe Ægyptios dira Arianorum persecutione vexatos, inter alia Nicænorum Canonum, qui vna cum omnibus aliis libris ab iisdem incensi fuerunt, exemplar a Romana ecclesia iisdem datis ad Marcum papam literis postulasse. Quibus quidem literis, tum Ægyptiorum, tum Marci, Nicænorum Canonum numerus definitur, nimirum ab eadem magna Synodo statuta fuisse septuaginta, secundum, ut aiunt, numerum discipulorum, capitula. Baronius num. 58. Hanc surreptitiam Epistolæ & ab aliquo confictam fuisse quinque rationes evidenter ostendunt. Quarum prima hæc est: quod in controversia inter Africanam ecclasiā & Romanos pontifices Zosimum & Bonifacium agita-
ta, de numero Nicænorum Canonum, hæc epistola illis nequaquam cognita fuerit. Secunda, quod Athanasius, ut ex præcedentibus constat, hoc tempore in Galliis exulauerit, adeoque hac de re ad Romanum pontificem Alexandria scripsisse non potuerit. Tertia, quod graffatio illa in Alexandrinam ecclesiam multis annis post hæc tempora sub Constantio contigerit, quando nimirum Athanasio expulso Gregorius quidam Arianus in locum eius ordinatus est, ut
Concil. Tom. 2.

Aaaa

Epistola ad Athanasiū & Athanasiū ad Mar-
cum suspe-
ctæ & du-
bis fidei

*funt.**Ratio 1.**Ratio 2.**Ratio 3.*

MARCVS PAPA. C. CONSTANTINOPOLIT. CONSTANTINVS
I.M.P.

Ratio 4. restatur Athanasius in epistola ad omnes orthodoxos. Quarta, quod Marcus Nonis Octobris huius anni Constantino imperatore adhuc viuente defunctus fuerit: ideoque non possit non suspectum esse de fide, quod x. Kalendas Nouembiris Nepotiano & Facundo consilibus hanc epistolam scripsisse legatur. Quinta: Si Marcus papa exemplum misisset ad Alexandrinos ex Romano scrinio, certo conuenissent deinceps inter se exemplaria Romanum & Alexandrinum: quomodo ergo in exemplari a sancto Cyrillo ex Alexandrino ad Africanos mislo, isti tres Canones de appellationibus deerant, qui in Romano inueniebantur? Idem igitur qui, ut bene consuleretur assertioni Zosimi & Bonifacii de Nicæno Canone extra numerum vicenarium allegato, epistolam illam Bonifacii papæ ad Eulalium episcopum Alexandrinum de restitura communione ecclesiæ Africanæ confinxit, has easdem Marci ad Athanasium, & Athanasii ad Marcum confinxisse & concinnasse putatur. Baron. anno 336. num. 59. & 60. Bellarminus lib. 2. de Rom. pont. cap. 25.

C O N C I L I V M
C O N S T A N T I N O P O L I T A N V M ANNO CHRISTI 336.
OCCASIONE MARCELLI ANCYRANI
C E L E B R A T V M A B A R I A N I S .

N O T A .

Causa Con-
cili. *Concilium.*] Cum Ariani in Concilio Nicæno Marcellum Ancyranum in Galatia episcopum suæ factioi infensissimum aduersarium sensissent, ipseque vocatus ad encænia Hierosolymitanæ ecclesiæ cum Eusebianis communicare nollet, ad imperatorem rem detulerunt: huius auctoritate deinde ad Synodus Constantinopolitanam anno Christi 336. celebratam dicturus causam conuocatus, comparuit cum propinquioribus episcopis fere omnibus Eusebianis Eusebius Nicomediensis, Eusebius Cæsariensis, Theognis, Patrophilus, Vrsacius, & Valens Arianorum antesignani, eo fine ut Athanasium sede sua, modo quo supra in notis ad vitam Marci diximus, exturbarét, illuc conuenerant. Vbi cum Athanasium per nouam calumniam in exilium expulserint, viribus omnibus laborarunt, ut Marcellus alter fidei catholicæ defensor acerrimus eadem sententia percelleretur. Itaque post multas calumnias, cum crimine hæreses falso insimulatum, quasi contra Asterium scribens cum Paulo Samosateno sentiret, Christumque purum hominem esse doceret, condemnarunt, & episcopatu abdicatum in exilium eiecerunt. Deinde hac re pro voto suo egregie peracta, Arium ob infidelitatis & hæresis suspicionem ab Alexandrinis reiectum, recte & orthodoxe sentire Ariani iudicant. Iumento eamdem fidem professus, in ecclesiæ communionem recipi ab imperatore iubetur, idque deinde, quod supra in notis ad Marci vi-

Qui inter-
fuerunt.

Acta Con-
cili.